Пише: Ф. Вилијам Енгдал
петак, 28 март 2008 16:53

Косово је парче земље на једној од стратешки најзначајнијих локација у Европи са становишта америчких војних циљева успостављања контроле над нафтним токовима и политичком ситуацијом на простору који се протеже од Блиског истока до Русије и западне Европе. Садашње, амерички предвођено признавање самопрокламоване Републике Косово наставак је политике САД на Балкану која је започела незаконитим НАТО бомбардовањем Србије 1999. године, што је представљало „ванрејонско“ размештање снага НАТО, које никад није одобрено од Савета безбедности УН – све наводно у циљу спречавања геноцидног масакра косовских Албанаца од стране Милошевићеве војске.

Неколико месеци пре овог бомбардовања, које је било једно од најжешћих од краја Другог светског рата, један високи амерички обавештајни официр говорио је са хрватским официрима у Загребу о стратегији Вашингтона за бившу Југославију. Како је аутору пренето, циљ Пентагона био је преузимање контроле над Косовом ради обезбеђивања војне базе путем које би се контролисао цео југоисточни регион Европе све до нафтних поља на Блиском истоку.

Од јуна 1999, када су снаге НАТО (КФОР) окупирале Косово, овај саставни део тадашње Југославије налази се под мандатом Уједињених нација у складу са Резолуцијом 1244 Савета безбедности УН. Русија и Кина су такође прихватиле тај мандат, који прецизира да је улога КФОР-а да обезбеђује престанак међуетничких сукоба и злочине на релацији мањинског српског и осталог неалбанског становништва и косовско-албанске исламске већине. Према Резолуцији 1244, Косово је требало да остане саставни део Србије све до постизања мирног решења за његов статус. Ту резолуцију УН су САД, Немачка и ЕУ игнорисале.

Значајно је што је америчко и немачко признање косовске независности у фебруару 2008. уследило само неколико дана након што је провашингтонски кандидат Борис Тадић изабран за још један петогодишњи мандат у Србији, чиме је Вашингтон могао да рачуна на послушну српску реакцију. И чини се да је то засад случај.

База Бондстил

Америчка стратешка агенда за Косово у највећем делу је војне природе, углавном

усмерена против Русије, ради контроле нафтних токова од Каспијског мора преко Блиског истока, па до западне Европе. Признавањем косовске независности Вашингтон добија слабу државу коју може у потпуности контролисати. Све док је оно било део Србије, војна контрола је била политички несигурна. Данас је Косово под контролом, као војни сатрап НАТО-а, који је, посредством КФОР-а, ту разместио 16.000 војника наспрам мале популације од два милиона људи.

Војна контрола Косова од САД–НАТО за потребе шире геостратешке агенде Вашингтона обавља неколико функција. На првом месту, она обезбеђује контролу над потенцијалним нафтоводним и гасоводним трасама према ЕУ из правца Каспијског мора и Блиског истока, као и контролу транспортних коридора који повезују ЕУ са Црним морем. Она такође штити трговину хероином вредну више милијарди долара, која је, што је значајно, према званичницима УН задуженим за наркотике, досегла рекордне размере у Авганистану откако је тамо успостављена америчка окупација. Косово и Албанија представљају важне транзитне путеве хероина ка Европи. Према годишњем извештају Стејт департмента о међународној трговини наркотицима, који је објављен почетком 2008, неколико кључних путева дроге пролази кроз Балкан. Косово се помиње као кључна тачка у пребацивању хероина из Турске и Авганистана у западну Европу. Извештаји говоре да се то одвија под будним оком Тачијеве владе.

Још од од успостављања веза са припадницима племена Мео у Лаосу током Вијетнамског рата, ЦИА штити трговину наркотицима на кључним местима ради делимичног финансирања својих тајних операција. Размере данашње међународне трговине дрогом су такве да, према појединим извештајима, велике америчке банке попут Сити група значајан део своје добити црпу прањем новца добијеног из те делатности.

Одмах након бомбардовања Србије 1999, Пентагон је зграбио око 450 хектара земље на Косову у близини Урошевца, близу границе са Македонијом, и доделио уговор компанији „Халибуртон“, док је Дик Чејни још увек био на њеном челу, да изгради највећу америчку прекоморску војну базу на свету, камп Бондстил, где данас борави више од 7.000 војника.

Признавање мафијашке државе?

Један од најзначајнијих разлога за непримерену журбу Вашингтона и других држава да

одмах признају независност Косова лежи у чињеници да оне врло добро знају да се садашња косовска влада и главне две политичке странке заправо налазе под вођством организованог косовско-албанског криминала.

Хашим Тачи, председник Косова и челник Демократске партије Косова, бивши је вођа терористичке организације зване Ослободилачка војска Косова, или УЧК на албанском, коју су обучавале снаге САД и НАТО. Током 1997. године специјални изасланик председника Клинтона за Балкан Роберт Гелбард описао је ОВК као „несумњиво терористичку групу“. Она је била много више од тога. То је клановски организована мафија, коју је, стога, немогуће инфилтрирати, која је контролисала црну, подземну косовску привреду. Данашња Тачијева Демократска партија, према европским полицијским извештајима, задржала је своје везе са организованим криминалом.

Извештај немачког БНД-а на 67 страна, од 22. фебруара 2005, са ознаком „Строго поверљиво“, који је процурео у јавност, наводи следеће:

„Преко кључних играча – на пример Тачија, Халитија, Харадинаја – успостављене су најтешње везе између политике, привреде и међународног организованог криминала на Косову. Тамошње криминалне организације које су у позадини производе политичку нестабилност. Оне се нимало не занимају за грађење функционалне, уређене државе која би могла да штети њиховом пословном буму.“

ОВК је започела своје активности 1996. године бомбардовањем кампова са српским избеглицама из ратова у Босни и Хрватској. ОВК је непрестано позивала на „ослобођење“ делова Црне Горе, Македоније и делова северне Грчке. Благо речено, тешко да је Тачи фигура која доприноси регионалној безбедности.

Тридесетдеветогодишњи Тачи био је лични штићеник Клинтоновог државног секретара Медлин Олбрајт током деведесетих, када је био обичан тридесетогодишњи гангстер. ОВК је од почетка уживала подршку ЦИА и немачког БНД-а. Током рата 1999. године ОВК је непосредно подржавао НАТО. Када су га САД преузеле средином деведесетих, Тачи је био оснивач Дреничке групе, косовског криминалног синдиката, који је имао везе са албанским, македонским и италијанским организованим мафијама. Поверљиви извештај из јануара 2007, припремљен за потребе Европске комисије, под називом „VS-Nur fur den Dienstgebraquch“, процурео је у медије и садржи појединости о организованој криминалној делатности ОВК-а и њеног наследника, Тачијеве

Демократске партије.

Намеће се, дакле, питање зашто Вашингтон, НАТО, ЕУ и, што је поготово важно, немачка влада толико журе са легитимизацијом отцепљеног Косова? Није тешко пронаћи разлог. НАТО може лако да контролише Косово које је под унутрашњом влашћу организованих криминалних мрежа. Такво стање осигурава постојање слабе државе, коју је далеко лакше подвргнути доминацији НАТО.

Тачијева зависност од добре воље САД и НАТО осигурава да ће његова влада извршавати оно што се од ње тражи, што, са своје стране, осигурава амерички војни успех у учвршћивању сталног присуства на стратешки виталном југоистоку Европе. То је важан корак у учвршћивању контроле НАТО-а над Евроазијом и обезбеђује велики амерички утицај на европску равнотежу снага. Стога не чуди што ни Москва ни многе друге државе нису на ово реаговале са одушевљењем. САД се буквално играју динамитом на Балкану.

Ф. Вилијам Енгдал, економиста, писац и дугогодишњи новинар, аутор је бестселера о нафти и геополитици Век рата: англо-америчка нафтна политика и нови светски поредак (A Century of War: Anglo-American Oil Politics and the New World Order), који је преведен на арапски, корејски, немачки, хрватски и турски језик.

http://www.engdahl.oilgeopolitics.net/Geopolitics___Eurasia/Kosovo/kosovo.html